Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31624
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

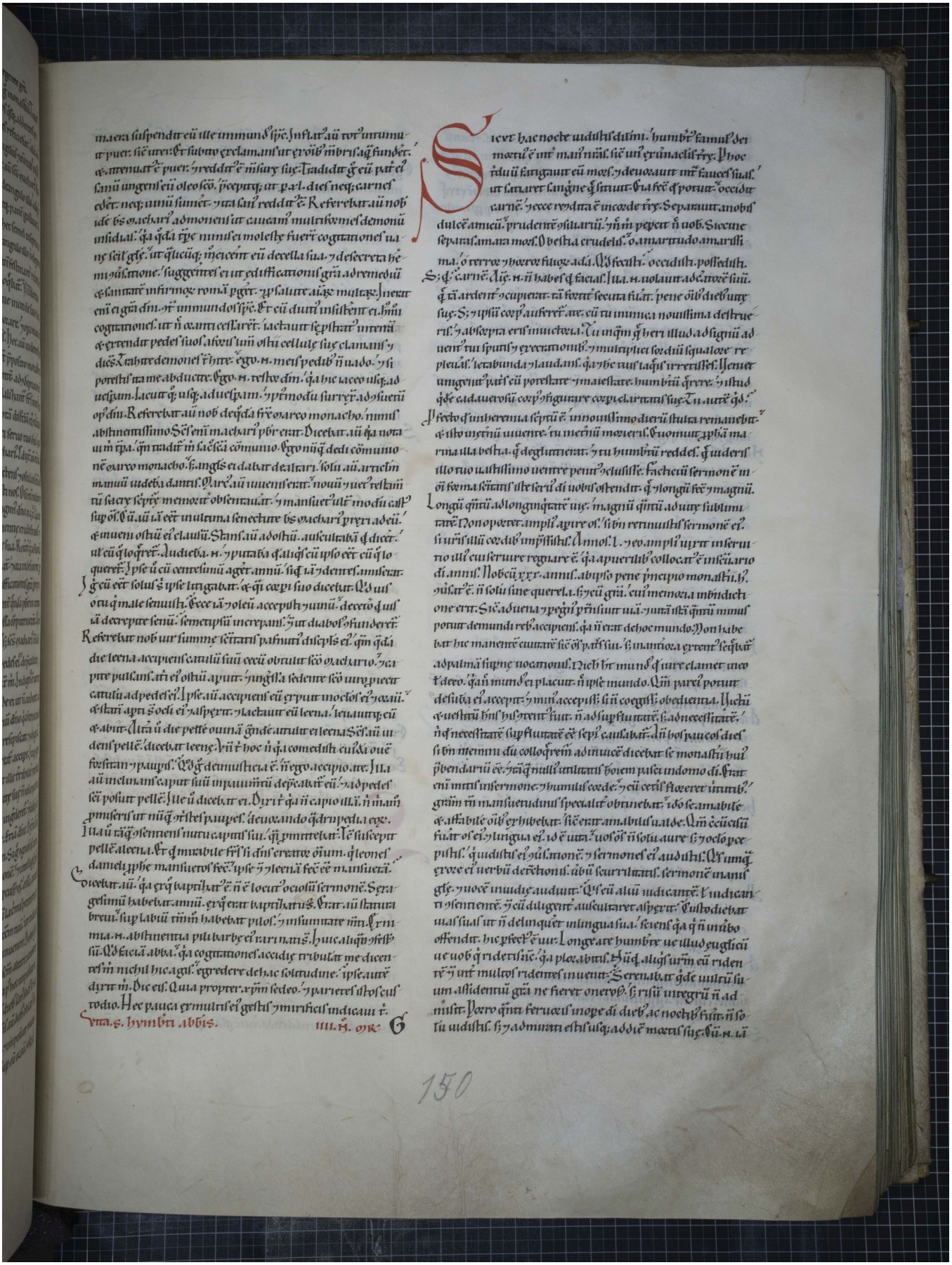

Sicet hac nocte uidulis dulci. humb̃ famul dei
mœtu ē uē manu mal. sic uū ęrūnaclil ręx. Phoc
ridu fangaur eū mœs. ꝗ deuoꝛaur uē fauces sual.
ut saturet langne q̃ sitiuit. Ꝗa fē q̃ potuit occidit
carnē. ecce reodita ē uocꝛde ręx. Separauit anobis
dulce amicū. prudentē ꝯsiliarū. ꝯ n̄ pepcit ñ uob. Siccune
separat amara mors. O bestia crudelis. O amaritudo amarissi
ma. O rerꝛe ꝗ hęꝛe fuiꝛe adꝛ. Qꝛ fecisti occidisti. possedisti.
S; q̃ carnē. Aię. h. ñ habes q̃ facias. Iua. h. uolauit ad cꝛuꝛē suū.
q̃ ē ardentē ꝯcupiscit. ē fortē secuta fuit. pene oīb diebꝫ uitę
suę. S; ꝗ ipsū corꝫ auferēt. ꝛc. cū tu mundū nouissima destruꝛis.
ꝗ abscepta ęris muckeia. Tu uīqm q̃ beri illud ad signū ad
uenꝫ tui spiꝛitus ꝗ ęrecationib. ꝗ multiplici sordū ꝗualeꝛe re
pleuit. letabunda ꝗ laudans. q̃ a hc mus taq̃s ꝛꝛeꝛisset. Hęnuer
unigenitꝫ patꝫ eū potestate ꝗ maiestate humbū q̃rere. ꝗ istud
q̃ē cadauerosū corꝫ ꝯfigurare corꝫ clarificans suę. Tu autē q̃s.

Pfecto q̃ imberemus sępū ē. in nouissimo dierū stulta remanebit.
ē isto mętū uuente. tu mętū mœrieris. Quomiꝛ ꝗ bā ma
rina illa bestia. q̃ deglutierat. ꝗ tu humbū reddes. q̃ uideris
illo tuo altissimo uentre penꝫ eclusisse. Fac ceū sermonē m
ōi fœma sitans. ubi seru di nobis ostendit. q̃ ꝗ longū fē ꝗ magnū.
Longū q̃ mū. ad longinq̃tatē uię. magnū q̃ mū ad utꝫ sublimi
tatē. Non operet amplꝫ apire os. si bn retinuisti sermonē ei.
si uris illū coꝫdib impsisti. Annos. L. ꝗ eo amplꝫ uixit inser u
no illꝫ cuiseruire regnare ē. q̃ a puerilib collocatꝫ ē in cū ario
di annis. Nobcū xxx. annis. ab ipso pene ꝓncipio monastii. h.
ꝯsiꝛatꝫ ē. ñ solu sine querela. s; ꝗ cū grā. cui memoꝛia imbuedich
one erat. Sic. ad uena ꝗ pegꝛi ꝓnsiuit uia. ꝗ una illi q̃mū minus
potuit de mundi reb accipiens. q̃ ñ erat de hoc mundo. Non habe
bat hic manentē ciuitatē sic ōs patꝫ sui. s; manꝯoꝛa ęrent sequitat
ad patria supnę uocationis. Dieb hꝛ mundꝫ q̃ uiuꝛe clamet mec
t deco. q̃ a n̄ mundꝫ ei placuit. ñ ipse mundo. Qm̄ parci potuit
deliuia ei accepit. ꝗ mū accepisti. si ñ coegisti obedientia. Ychi
a uestrū bns bis ꝗrent sum. ñ ad superfluitatē. s; ad necessitatē.
ñ q̃ necessitatē superfluitatē ē sepꝫ causabat. Ad bos paucos dies
si bn memini dū colloq̃rem ad mucē dicebat se monastū hui
ꝯbendarū ē. ꝗ q̃ nulli umquam boiem pasci in domo di. Frat
ęni mitis in sermone. ꝗ humilis corde. ꝗ ęū certis ꝯtꝛeꝛer uiuꝛib.
gratū tū mansuetudinis specialē obtinebat. ido se amabile
ē affabile oīb ęrhibebat. Sic ęrat amabilis uaide. Qm̄ ęcūcusti
fuit ꝯ ei. ꝗ lingua ei. ido ē uita. uos ōs ñ solu aure. s; ꝗ ęclo pce
pistis. q̃ audistis ei ꝯsilia. ꝗ sermones ei audistis. Qꝛ uma
ęrore ei uerbū dei cōtionis. ubū scꝛiptꝫ. sermonē manus
glę. ꝗ uocē inuidię audiuit. Qꝛ ęū alia iudicantē. Iudican
ti ꝗ sententē. ꝗ cū diligentē auscultaret aspęꝛit. Custodiebat
uas sual ut ñ delinquet in lingua sua. fecerisꝫ q̃ ñ in uobo
offendit. hic ꝓfect ē uꝛ. Longe are humbꝛ ue illud ęuglicū
ue uob q̃ ridetis nūc. q̃ a plorabitis. Hūc q̃ aliq̃s ꝛꝛiꝛ ē ęū riden
tē. ꝗ uꝛ multos ridentes inuenit. Serenabat q̃ de uultū su
um assidentū q̃ ne fieret onerosꝫ. s; risū integrū ñ ad
misit. Pęro q̃ mū seruęris inope di diebꝫ ac noctib fuit. ñ so
lu uidistis. s; ꝗ admiran estis q̃ a die mœtis suę. Cū. h. ū

Sma. s. hymbū abbis. IIII. K. OKT.